

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Lvcæ Pinelli Societatis Iesv, Theologi, Exercitia
Spiritualia Qvadragesima, De Sacrosancto Eucharistiæ
Sacramento**

Pinelli, Luca

Coloniae, 1608

Exercitium XXXVI. In illa verba. Homo quidam fecit cœnam magnam. Luc.
Cap. 14.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59691)

DOCUMENTVM.

Fili da operam, vt quotidie clarius cognoscas eum, qui in sacra hostia presens est: sic enim maiori cum deuotione ac reuerentia illam honorabis, & eximioribus donis cœlestibus ab ea impleberis.

Orabis pro illis qui capitalem sententiã subeunt, morti que à iudicibus adiudicantur, vt D^evs fortitudinem illis tribuat.

EXERCITIVM XXXVI.

In illa verba. Homo quidam fecit coenam magnam. Luc.

Cap. 14.

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. **C**ONTEMPLARE fidelis Christi-
cane illa verba Apocalypf. Beati qui ad
coenam nuptiarum agni vocati sunt. Quia enim
ille est Agnus qui tollit peccata mundi, à pec-
catis suis liberabuntur, & ex consequenti
gratiam, quæ beatitudinis principium est,
adipiscuntur.

2. **C**ONSIDERA Regē egrè tulisse, quod
hi qui inuitati fuerant, nollet venire, ideoq;
iratum fuisse: sic etiã D^evs moleste fert, &
indignatur

L 2

indignatur illis, qui plures facientes boni
terrena, quam hoc Sacramentum, ad sa-
cram communionem accedere neg-
gunt.

3. EXPENDE tecum, quemadmodum
illi qui malè tractarunt seruos Regis, à quibus
ad cenam vocati fuerant, à Rege militibus
exercitibus deleti ac perditii sunt: ita quod
que illis, qui contra eos, à quibus ad sacra-
communionem inuitantur, murmurant
euenturum esse: quia à DEO iuxta iniqui-
tatem suam aliquando seuerissimè puni-
entur.

4. CONSIDERA, ad sacram commu-
nionem accedendum esse cum veste nuptiali,
hoc est cordis puritate, quæ sit charitate
ornata, & humilitatis pellibus tota suffu-
ta: Alioqui *ligati manibus & pedibus* pro-
eris in tenebras exteriores, *vbi erit stridor*
stridor dentium,

5. REVOLVE tecum, Agnum huius
quem in sacra hostia sumis, futurum ad
quando Iudicem tuum, atque omnes tuas
actiones iudicaturum esse: decere igitur
modò illum honores & deuotè suscipere
vt amanter illum tractando, propitium
necessitatibus tuis inuenias.

COLLOQVIVM.

Anima mea compone atque adorna
 te, sumus enim inuitati ad cœnam
 plusquam regiam, cœnam splendidissimã,
 cœnam diuinam. Qui nos inuitat, Domi-
 nus Maiestatis est. Audi quam ami-
 ca sint verba, quibus te vocat. Venite, in-
 quit, ad me omnes qui laboratis & onerati estis, &
 ego reficiam vos.

Confortabit nos, reficiet nos, quæ sunt
 effectus & signa cibi, quem nobis præbi-
 turus est Beatus qui ad hanc cœnam inui-
 tatur: beatior qui ad eam pergit, eaque fru-
 itur, non enim id omnibus datum est: ne-
 que omnes inuitati ad eam accedunt. Be-
 nignissime Domine Ie'su, video maiesta-
 tem tuam non fecisse taliter omninationi. Vi-
 deo inuitationis huius excellẽtiam. Video
 cœnæ magnificentiam: aduerto vocatio-
 nis efficaciam: cognosco quanto cum affe-
 ctu me cœnæ facti Agni tui interesse cupi-
 as: nihilominus Domine sentio aliam legem
 in membris meis, repugnantem legi mentis mea.
 Vellem venire, sed affectionum terrenarũ
 carnifices me impediunt: occupationes
 villarum ita me distrahunt, vt me dicere
 compellat: *habe me excusatum*. Et quod peius
 est, luxuria audacter, & impudenter me dis-

cere cogit, *Nō possū venire.* Quę igitur erit patientia tua, si missis exercitiis, me nō continuo perdidideris, quemadmodum ingratitude mea promeretur? Non est enim dubium, me castigatione in anima & corpore dignum esse, quia in utroque in Agni cœna me reficere & recreare volebas. Et quando exteriora hæc impedimenta cessarent, valde metuo, ne forsitan alia ibi futura sint interiora, quę maiori vi me post se trahant. Recordor Domine, quod antequam Apostolos ad sacram cœnam admitteres, pedes eorum laueris; quo indicasti, non esse ad mensam hanc cum luto & pulvere terrenarum affectionum accedendum. Si autem ita reuera est, quid ego qui cœnosos & imundos pedes habeo faciam? quo ibo ut me auferatur veteris Adam lulum, siccum iam & inueteratum? O Domine nisi tu factas manus tuas admoueris, ad sacram mensam tuam venire non potero, quia nulla creatura potest facere *mundum de immundo conceptum semine, nisi tu qui solus es.* Tu solus potes & scis quomodo id faciendum sit. Anima mea, Dominus charitate stimulatus, & humilitate sociatus, pedes tuos vult ablucere, sed opus tibi est aquam præparatam non frigidam sed igne calefactam. Domine cum Propheta Ieremia exclamaui. *Quis*

dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lachrymarum? Et respondetur mihi; sumus in deserto, vbi non est aqua, neque pluuia. Ad te igitur benignissime Creator confugio, vt seruo tuo Moyse imperes, vt baculo durā cordis mei petram percutiat, quo amore disruptum, abundantes aquas scaturiat, quæ ab oculis egredientes, & charitate feruentes, pectus, manus, & pedes meos abluant. O S. Magdalena, quæ saluari hac aqua abundasti, impetra mihi gratiam, vt oculos meos ad cognitionem meipsum aperiam, quo dolorosos vapores peccatorum meorum suscipiens, copiosa in oculis & corde meo pluuia generetur.

ORATIO.

TE deprecor benignissime IESV, aufer à me omnia quæ me prapediunt, ne ad sacram cœnam tuam venire possim: præcipue verò aufer à me, affectionem inordinatam ad quascunque creaturas, vt cor meum Creatori suo prorsus existens vnitum, quocunque vocatur, eo pergat. Amen.

MIRACVLA.

IN speculo exemplorum, *distinct. 3. cap. 55.*
refertur. Laicum quendam valdè pium,
religiosi cuiusdam Sacerdotis Missæ vt plu-
rimum assistentem, solitum fuisse videre
in Missa illius I E S V M Christum super al-
tare stantem iuxta sacrum calicem, & de
presbyteri huius deuotione, non aliter atq[ue]
de delicatissimo epulo gaudentem: & con-
secratione peracta, cum pacis osculum se-
mitur, sacerdotem hunc peramanter oscu-
lantem. Quam visionem presbytero huius
nunquam manifestauit, ne inde forsitan
superbiam erigeretur. Post dies aliquot vi-
sio hæc ab oculis eius ablata est, vnde cog-
nouit Sacerdotem gratiam hæc perdidisse.
Noluit igitur, quod hactenus silentio præ-
ferat deinceps occultare, sed assumpto
orsum presbytero, qualem & quantum
gratiam perdidisset, aperuit; monens & ob-
secrans, vt si in peccatum aliquod lapsus
fuisset, per confessionem & poenitentiam reme-
dium, quamprimum illud dilueret, si forte
gratiam amissam Seruatoris benignitate
recipere mereretur. Consternatus Sacerdos
se nullius lethalis peccati sibi conscium
esse, sed nec in his quæ in quotidianis oc-
cursibus euenire possunt, conscientiam se

autem vt aliquando, amicum quendam pro culpa sua obiurgans, iustæ reprehensionis mensuram excederet, nec tamen atquequam ad sacrosancta hæc mysteria sumenda accederet, exasperatam fratris conscientiam per satisfactionem lenire curaret. Vnde factum est, vt sacram hostiam sumens, pro mellea spiritualis suauitatis dulcedine, qua antea recreari consueuerat, os suum quasi felle & absynthio amaricari sentiret. Quocirca reatum suum ad memoriam reducens, & pro culpa minus discretæ increpationis humillima satisfactione pœnitentiam agens, amico suo confestim se reconciliauit.

DOCUMENTVM.

Fili, quandoquidem vides gratissimum esse DEO ad cœnam Dominicam pergere, noli esse surdus ad ipsius vocationem, ne tanquam ingratus puniaris: Accede autem caue ne cum proximi odio aut rancore ad eam te ingeras, alioqui, quemadmodum hi, suauis illa consolatione, qua Sacramentum hoc piè sumentes refecti, priuaberis.

Orabis pro illis qui inter sese discordant & rixantur, vt DEVS illis pacem & amorem largiatur.